

Nr 648.

Av herr **Bengtsson** i Halmstad m. fl., i anledning av Kungl. Maj:ts proposition, nr 165, med förslag till lag om ändring i kommunalskattelagen den 28 september 1928 (nr 370).

I prop. nr 165 föreslår Kungl. Maj:t ändrade beskattningsregler för de allmännyttiga bostadsföretag, som är bildade efter den 1 juli 1945. Genom att man här skiljer på företag bildade före och efter detta datum kommer det att skapas en orättvisa, som hårt drabbar en del av de äldre allmännyttiga bostadsföretagen. Detta därför att hela resonemanget om att de äldre företagen, »vars dominerande fastighetsinnehav utgöres av äldre fastigheter», skulle vara knutet till datumet den 1/7 1945 inte håller i verkligheten. Ofta är det nämligen så, att dessa äldre företag endast har ett mycket ringa antal fastigheter byggda före 1945, och den överväldigande delen av fastighetsbeståndet faller på tiden efter 1945. Företag av denna typ uppfyller således också den definition, som departementschefen har skisserat för de företag, som skulle ha rätt att få använda den nya s. k. schablonmetoden, då han säger: »De företag, beträffande vilka schablonmetoden bör gälla, kan antagas vara de om vilka man vet att de uteslutande eller så gott som uteslutande har ett yngre bostadsbestånd.»

Här skall anföras ett par exempel för att belysa hur det ofta ligger till. Halmstads kommunala fastighetsbolag bildades 1942 och hade den 1/7 1945 130 lägenheter. Om man medräknar de lägenheter, som är under byggnad, kommer bolaget vid årsskiftet att ha 830 lägenheter, och då är 700 lägenheter byggda efter år 1948. Men för alla de fastigheter, som rymmer dessa 700 lägenheter, skulle bolaget inte ha rätt att använda den betydligt gynnsammare schablonmetoden, därför att bolaget bildades 1942. I Nässjö är förhållandena enahanda, bara med den skillnaden att det kommunala bostadsföretagets först inköpta fastigheter var gamla fastigheter avsedda för rivning i saneringssyfte. Dessa fastigheter, som man ämnar påbörja rivningen av i höst, motsvarar endast 3 % av det samlade fastighetsvärde som bolaget äger.

Om den av Kungl. Maj:t föreslagna lagen skulle bli antagen oförändrad medför detta djupgående ekonomiska verkningar för de företag, som har en liknande struktur som de här ovan nämnda. Båda företagstyperna, alltså båda dessa som bildats före den 1/7 1945 och efter, får ju sina hyror beräknade och godkända efter samma principer, och de summor som står till buds för reparationer och amorteringar är precis likartade. Det finns

väl ingen anledning tro, att det skulle bli annorlunda i fortsättningen. Men det äldre företaget skall beskattas betydligt hårdare än det som bildats senare. Att det rör sig om betydande belopp utvisar den lilla undersökning, som bifogas till denna motion. Det är inte tänkbart, att ett äldre företag med ett relativt litet bestånd av äldre fastigheter, skulle kunna utnyttja detta äldre fastighetsbestånds »skattemässiga möjligheter», därtill är det äldre beståndets procentuella del av hela fastighetsbeståndet för litet. Denna andel minskar ju som regel också oavbrutet, då även dessa äldre företag som regel utökar sitt fastighetsbestånd från år till år. Därför bör det vara angeläget att få fram ett mera rättvist förslag. Olika utvägar kan här tänkas. T. ex. att tiden den 1/7 1945 knytes till när fastigheten färdigställdes, eller att tiden den 1/7 1945, om det anses nödvändigt att tidpunkten skall knytas till tiden för företagets bildande, ändras så att inte ovan nämnda olägenheter uppstår. Slutligen kan man tänka sig den utvägen, att företag av den äldre typen finge på därom gjord framställning rätt att använda den s. k. schablonmetoden.

Med stöd av vad som ovan framförts hemställes,

om sådan ändring i prop. nr 165 att jämväl allmännyttiga bostadsföretag, som bildats före den 1 juli 1945, måtte få rätt att använda den s. k. schablonmetoden.

Stockholm i mars 1954.

Tore Bengtsson,
Halmstad.

Erik Adamsson.

Eric Karlsson.

Harald Almgren.

Nr 649.

Av herr **Ståhl**, i anledning av *Kungl. Maj:ts proposition, nr 110, angående vissa avlönings- m. fl. anslag under riksstatens fjärde huvudtitel för budgetåret 1954/55 m. m.*

(Lika lydande med motion i Första kammaren, nr 510.)

Stockholm den 31 mars 1954.

Manne Ståhl.
